

(המשך מעמוד 24)

אורלוראיט. אף בן-אדם אינו מושלם.

נתן הוא למולי אחד האנשים היותר יציבים שפגשתי. הוא ממש מתנה. אני קמה כל בוקר, מסתכלת למעלה ורומרת תודה רבה. יש לו כתפיים מאוד רחבות. לנתן זה מאוד חשוב. אני גיבורה גדולה ומברכת הרבה, אבל אני לא יודעת אם הייתי עושה את כל זה דברים שעשיתי אם הוא לא היה ברקע. למעשה, אף פעם לא הייתי לבד. היית נשואה לעמוס טל-

החלומות שלי. הייתי רוצה להקים מישפחה, והייתי רוצה לכבוש את העולם, ולהיות בריאה. את מרבית על חלומות, נכון? להלום לא עולה כסף. יש להניח שתצליחי להגשים שני חלומות: לבנות בית וללדת ילד. אם ירצה השם... את מאמינה בשם? כן. כלי תופים ומחולות. מאמינה. אני באה מכית מאוד חילונית, אבל נולדתי עם אמונה. אבא שלי הוא

מרואינת ארוי

בבלי קריאות. עם חלומות

שיר, ואחר כך מייד התחנת עם נתן.

היו לי הרבה תקופות של לבד. לפעמים, גם כשאת עם מישהו — את בעצם לבד.

את אהבת להיות לבד?

אני מרגישה טוב כשאני לבד, אבל אני שמחה שיש לי נתן. פגשתי אותו בערך שנה אחרי שהתגרשתי מעמוס. איך שראיתי אותו, ידעתי שזה לא יעבור בשתיקה, העניין הזה. הוא נראה לי כמו גבר חלומתי.

הוא לעומת זאת, לא שם עליי ככלל. ראיתי שאני לא מרשימה אותו במיוחד, אבל לא ויתרתי. אמרתי לחבי: הנה תני לו את הטלפון שלי ותגידי לו שיש לי טלפון. הוא התקשר ומאז אנחנו ביחד שש וחצי שנים.

יש פרק בחיך שבמסיגרת ראיון קשה להתעלם ממנו. לפני עשר שנים ניסית לשים קץ לחיך. העניין זכה לסירוסם נר"ח בכל העיתונים.

יעיב את זה. גם על פעמים חל חוקהיישנות.

את לא מוכנה לדבר על זה?

אני מוכנה לדבר איתך באופן אישי, אבל אני לא מוכנה שהדברים יפורסמו בעיתון. אני לא רוצה לפגוע באף אדם המיקרה ההוא. אני נעלה אותו וחדש, עשוי לפגוע ביות מחד אנשים. כי לא שווה. אני רק יכולה להגיד לך, שמה שקרה אז קשור למשבר גיל-ההתבגרות. אל תשכחי שזה קרה לפני עשר שנים.

כשאת הולכת לישון בלילה, על מה את הולכת?

על דברים קטנים. הייתי רוצה לעבור דירה ולבנות סוף-סוף את ביתי

במדינה

(המשך מעמוד 39)

לו יומרות רבות להנהגה לטווח ארוך, ולכן רואים בו רבים מעין סידור זמני, או מצעדי כדי לחסום את גיל.

מנקודת-ראות פוליטית, תהווה כי-חירתו של זיסמן נסיגה רבת. האיש, יוצא אחדות-העבודה, הוא נץ קיצוני, בנוסף ישראל גלילי. איש כזה לא יוכל, כמובן, להנהיג את מילחמת-החורמה נגד הימין בירושלים, שהכל צופים להתחלתה עוד השנה. פרישת טובי אנשי-הרוח בסניף, כתוצאה מכינון הממשלה עם הליכוד, ובחירת זיסמן כראש הסניף, יביאו לכך שבי-ירושלים תהיה עוד מיפלגה ימנית אחת. עובדה זאת, וההרכב הערתי, האשכנזי ברובו המכריע, של חברות תומכי זיסמן, תפקיר את הרחוב הירושלמי לחרות, מורשה, התחיה וכהנא.

שניים אוחזים במוזל. לפי כל אמות המידה האפשריות, עדיפה כהרבה מועמדותו של יעקב גיל (53). האיש, לידר נחלאת שבירושלים, מחנך ועובד סוציאלי בעל שורשים עמוקים בעיר, עבר בשנים האחרונות מיפנה יוני די חד. הוא קרוב, בנושאים רבים, לעמדות מתנהיג-השלום. מאו-מילי-חמת לבנון הוא השתתף באירועים רבים שאורגנו על-ידי שלום עכשיו (ובכללם ההפגנה ליד ביתו של מנחם בגין, אחרי צברה ושאתילה). ונאומיו בכנסת היו אמיצים וברורים. בעיקר בלט בהתנגדותו העזה לחוק רמת-הגולן.

גיל הצליח לארגן מיספר רב של אנשי-שכונות ועדות-המזרח, הפועי-ליים לצידו והתומכים בו ללא סייג. בלי השתתפותם הפעילה של אנשים אלה כמישחק הפוליטי, אין מה לחלום אף על בלימתו של מאיר כהנא בקטמנים, בבקעה, או נחלאת ובזיכרוןות.

כמטה של גיל פעילים עובדים סוציאליים רבים, וכניניהם אבנר עמי-אל, שלניוחים החברתיים המעמיקים שלו יש מאזינים רציניים גם מחוץ לירושלים. כישלון של גיל במאבק הפנימי בסניף יתפרש כסטרטגיה לפעילים מקרב עדות-המזרח. התור-צאה לטווח ארוך תהיה חמורה יותר.

קשה לחזות את תוצאות המאבק הפנימי כבר בשלב הזה. שני היריבים, שהיחסים ביניהם הורעו מאוד בש-בועות האחרונים, דורשים מח"כ עוזי ברעם המיכה מפורשת במועמדותם — גיל נכוחות השתתפות המוצלחת בסניף ובכנסת העשירית, זיסמן עקב עבודתו המסורה בסניף.

גיל רואה עצמו כמועמד הראשון של מחוז ירושלים בבחירות לכנסת הבאה, ורק מעטים מערערים על זכותו וכישוריו לכהונה הזאת. זיסמן טרם הוכיח עצמו כפורומים ארציים.

דיעות

היועץ נגד היועצים

יהושע (ג'וש) סלמון, שהיה היועץ הראשון לראשה-הממשלה לענייני ערבים, קורא לבטל את התפקיד

במשך 36 שנה נתונים אזרחי ישראל הערבים חתת מרותה של מערכת שילטונית כפולה: לכאורה הם מקבלים שרותים ממישרדי-הממשלה השונים, כמו כלל האזרחים, וכפופים לאותם החוקים, התקנות והנהוגים. למעשה, ככל המישרדים והמוסדות הציבוריים הגדולים נוצרו מחלקות מיוחדות לטיפול ב"מיגור הערבי". מנגנונים מסועפים אלה יצרו שיטת אפסורפוסות נרחבת, הפועלת לפי כללים משלה, והמתערבת בכל תחומי החיים. כך נוצרה בישראל ממשלה מיוחדת לאזרחים הערביים, שעברה ביריה כוח אדיר: בשטותם של עובדים ופיתויים, עידוד הלשנות, סנקציות כלכליות, חלוקת מישרות ולעיתים

התנכלויות ורדיפות פשוטות נגד אזרחים יחידים, היא אמורה להכתיב את התנהגותו הפוליטית של האזרח הערבי.

כראש הממשלה הסמויה הזו עומד פקיד הנושא בתואר הצנוע "יועץ ראש-הממשלה לענייני ערבים".

עבירות תקשיר. היו לה, לממשלה זו, ימים יותר טובים מאשר היום. לפני 20-30 שנה נהגו פקידים מטעמה לפקח על נוהגי ההצבעה בב-חירות של האזרחים הערביים. לדאוג לכך שמיפלגת השילטון, מפא"י, תזכה ברחוב הערבי כאחוז קולות גדול הרבה יותר מאשר ברחוב היהודי. עקרון חש"איות הבחירות היה יפה רק לאוכלוסיה היהודית.

אט-אט התפוררה סמכותה של ממשלת הצללים. האינטליגנציה הערבית הצעירה אינה משלימה עוד עם שילטון מנגנונים חשוכים למיניהם, דורשת את זכויותיה הלכה למעשה, ותובעת מה-שילטונות להתייחס כרצינות לכל הסימנים שבדבר השיוויון בפני החוק, בבחירות האחרונות, כשניסה בניי-מין גור-אריה, היועץ הנוכחי, להרריך

מנהל-מיבצע נתן

דיוקנים של מרכס ולנון

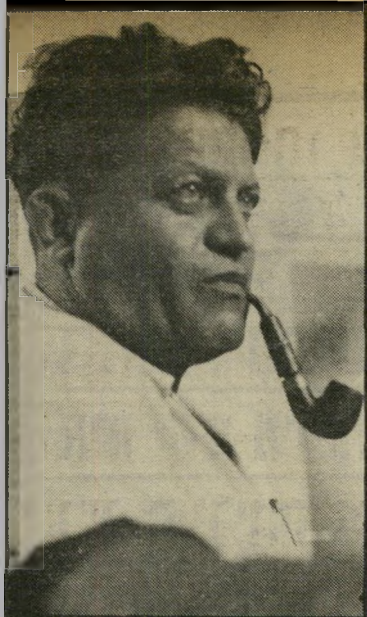
את המצביעים הערביים והסכיר בעד מי מותר להם להצביע ובעד מי לא — הוא נענה בכו. הרשימה המתקדמת לשלום התלוננה לפני נציב שרות המדינה שגור-אריה עבר על תקנות התקשיר: כפקיד ועובר מדינה אסור לו להתערב בהליכים הפוליטיים.

תוצאה אחרת להתערבות זו, חמורה יותר מבחינתו של גור-אריה: התער-רות של רעתיקה ערבית וגם יהודי-רית, הדורשת את ביטול כל המחלקות הנפרדות, המפלגות, במישרדים הממי-שלתיים ובמוסדות האחרים, ובראש וראשונה ביטול מישרת היועץ.

עברית משובחת. השבוע קיר-בלה רעתיקה-הוא סיוע ממקור בלתי-רציוני — מיהושע (ג'וש) סלמון, שהיה הפקיד הראשון ששימש בתפקיד היועץ.

כרשימה קצרה במעריב סיפר פלמון כיצד נוצר המנגנון המיוחד שכראשו עמד עם קום המדינה, והצי-דיק, כמובן, את קיומו באותם השנים: "הערבים לא ידעו עברית ולא ידעו להסתדר עם נוהגי השילטון, שהיו זרים להם. הם היו וקוקים להגנה מניצול על-ידי גורמים שיליים, יהודיים וער-ביים. תפקיד היועץ היה לדאוג לכך שאוכלוסיה זו לא תיגור ולא תיג". אולם היום, תפקיד זה הוא מיותר לחלוטין. לרעתו, "הערבים בישראל יודעים עברית, ואפילו משובחת, אין הם מפוחדים ויודעים להסתדר כפרטים וככלל, העיתונות והציבור ערים לכל מעשה הפליה וקיפוח, אין הם וקוקים עוד לאפסורפוסים".

היועץ, שעליו עבר היועץ לשעבר בשתיקה: הציבור ער במיוחד למעשי-קיפוח ואפליה מצד היועצים עצמם.

יועץ סלמון (1950) אין צורך באפסורפוסים

מיבצעים

והעיר אדיס-אבבה צהלה ושמחה

אחרי שחילק סוכריות על מקל לילדים הרעבים, מנסה אייבי נתן להעביר את כספי הסיוע האמריקאי דרך ישראל

כשהגיע ספן-השלום אייבי נתן לנמל-התעופה של אדיס-אבבה מנמל התעופה היתרו בלונדון, הוא גילה לתדהמתו נמל-תעופה שוקק חיים. מחוץ לנמל עמדו עשרות מוניות לשירות הנוסעים. אדיס-אבבה נראתה ככל מטרופולין עסוק, החנויות היו מלאות כל טוב. בתי-המלון הומים אדם, ותנועה רבה של מכוניות ואדם ניכרה ברחובות.

אייבי, שסבור היה כי הרעב מתגלגל ברחובות, חשב לתומו כי נקלע למקום הלא נכון. מייד כשהגיע והתייצב במישרר השיקום והרווחה שהקימה ממשלת אתיופיה לטיפול בנפגעי-הרעב, הוא נכנס לרשימת "הא-גשים-החשובים-מאוד", תרומה בסך חמשת אלפים דולר בכסף מזומן, שהעניק למישרד-השיקום-והרווחה, עשתה את שלה.

נתן מצא את עצמו מזומן כל ערב למסיבת קוקטייל אחרת עם שרר-ממי-שלה ונציגים של ממשלת ארצות-הברית, העוסקים באתיופיה לטיפול בפליטים הערבים. מלון הילטון שבו התגורר היה, לדבריו, "בריוק כמו מלון הילטון בתל-אביב, המיסעדות היו מלאות באנשים וכל טוב".

בלוני של המלון עמדה עגלת פירות ענקית. קשה היה להאמין שבי-מרחק קילומטרים משם נמקים אנשים בעוני וגוועים ברעב.

לא רק אמריקה. לדיכוי אייבי, מלאים רחובות אדיס-אבבה בשלטים קומוניסטיים ובפוסטרים ענקיים של ג'ון ומרקס. אך דיוקניהם של לנין ומרקס אינם אומרים מאומה למקוריים.

את נסיעתו הראשונה לאתיופיה מימן נתן מכספי קרן קול השלום, הממונת על-ידי אגודת שוחרי קול השלום, הנמצאת בארצות-הברית, ומכספו הפרטי. סך כל ההוצאות של הנסיעה הראשונה היו 10.000 דולר והוצאות-הנסיעה.

ביום החמישי השבוע עומד נתן לצאת ללוונגטון, כדי לשכנע את האמריקאים להעביר חלק מכספי הסיוע המיועדים לאתיופיה לישראל, כדי שכאן ירכשו תרופות, אוהלים ומיטות ממיפעלים ישראלים, עבור נפגעי הרעב.

אומר אייבי: "אילת נמצאת בסך הכל במרחק שלושה ימי-הפלגה מאדיס-אבבה. אז למה שהמישלה יעשו חצי עולם? יותר פשוט שהאי-מריקאים יקנו פה את הדרוש, וכך יגידו באתיופיה שגם ישראל מסייעת, לא רק אמריקה".